

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/103/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124210727
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124210727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti o t.č. plnoleté dieťa: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, do nadobudnutia plnoletosti zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca a maloleté dieťa: C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov - matky: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, F., a otca: G. B., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou D. H., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 54P/171/2024-190 zo dňa 4. júna 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v poradí prvom výroku a v závislom v poradí treťom výroku p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v poradí druhom výroku m e n í tak, že rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12P/38/2018-66 zo dňa 17. 1. 2019 s a m e n í vo výroku I. v časti výšky výživného ako aj v časti adresáta výživného na plnoletú A. a v časti výšky výživného na maloletú C..

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný rozhodol tak, že
- podľa v poradí prvého výroku otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. a maloletej C. zníženým výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu s účinnosťou od 4.10.2024;
- v poradí druhým výrokom zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12P/38/2018-66 zo dňa 17.1.2019 v časti výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú A. a na maloletú C.;
- podľa v poradí tretieho výroku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 04.10.2024 doručený návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti A., C. a na plnoletého J. na každého vo výške 30 % zo sumy životného minima s účinnosťou od 02.05.2024 a jeho zdôvodnenie, podľa ktorého bol dňa 02.05.2024 RZP urgentne hospitalizovaný vo FNsP K. na JIS neurochirurgického oddelenia s diagnózou krvácanie do mozgu. Po čiastočnej stabilizácii bol preložený do A. L. M. C. F. na neurologické oddelenie, kde sa podroboval liečbe a následnej rehabilitácii. V tom čase bol ležiaci pacient s neurologickým deficitom, odkázaný na pomoc vo všetkých oblastiach života. Zasiahnuté je aj jeho rečové centrum a motorika. Z A. L. M. C. F. bol dňa 13.06.2024 prepustený a následne hospitalizovaný v špecializovanej nemocnici M. N. za účelom neurorehabilitácie. Dňa 12.08.2024 bol z predmetnej nemocnice prepustený. Jeho súčasný zdravotný stav je poznačený závažnou neurologickou diagnózou

a jej následkami, následkom ktorých sa pohybuje výlučne za pomoci zdravotníckych pomôcok na krátku vzdialenosť - chodítka, na dlhšiu vzdialenosť je odkázaný výlučne na mechanický vozík za pomoci inej osoby. Jeho verbálny prejav ešte stále nedosiahol úroveň ako spreď hospitalizácie. Jeho príjem tvorí čiastočný invalidný dôchodok 398 Eur, je mu vyplácaná PN 340 Eur. Doplnil, že návrh na zníženie výživného bol podaný v máji 2024 v čase, keď nemohol komunikovať, pohybovať sa, nachádzal sa v zdravotníckom zariadení, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 54P/93/2024. Bolo mu zaslané oznámenie, ktoré si z vyššie uvedených dôvodov nemohol a ani nevedel prebrať, takže nemal šancu sa k nemu ani vyjadriť a ani odstrániť prípadné nedostatky v podaní. Žiadne oznámenie neobdržala ani jeho sestra, napriek tomu, že ju splnomocnil z ním uvedených závažných zdravotných obmedzení v konaní.

3. Nakoľko sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti tak voči maloletým deťom, ako aj k plnoletému dieťaťu, pričom okruh účastníkov vo veciach vyživovacej povinnosti k plnoletým osobám a okruh účastníkov vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, a teda aj vo veciach vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je rozdielny, okresný súd uznesením č. k. 54P/171/2024-46 zo dňa 22.10.2024 vylúčil návrh otca na zníženie výživného na plnoleté dieťa J. na samostatné konanie.

4. Okresný súd poukázal na nariadené pojednávanie v neprítomnosti otca, ktorého zo zdravotných dôvodov ospravedlnila splnomocnená zástupkyňa s tým, že otec súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, vykonané dokazovanie výsluchom matky, zástupkyne otca, kolízneho opatrovníka, oboznámením listinných dôkazov, z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ust. § 62 ods. 2, 3, 4, § 75 ods.1, § 77 ods.1, § 78 ods.1,3 Zákona o rodine v spojení s § 125 ods. 1, 2 CSP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

5. Vo všeobecnosti uviedol, že právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je založená na rovnakom postavení rodičov dieťaťa. Obaja tak majú povinnosť prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine). Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine).

6. Poukázal na to, že zákonným pravidlom pri rozhodovaní o výživnom je, že ide o plnenie v opakujúcich sa dávkach uhrádzaných neskôr za skutkových podmienok, ktoré sa v čase rozhodovania nedali predvídať. V dôsledku rôznych okolností sa však reálne podmienky postupom času spravidla odlišujú od skutkových podmienok, z ktorých rozhodnutie súdu vychádzalo. Preto nie je žiaduca nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia vychádzajúceho z už neexistujúcich predpokladov. Zmenu pomerov možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného, ako aj povinného, nie zmeny krátkodobého charakteru.

7. Mal zistené, že Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 12P/38/2018-66 zo dňa 17.01.2019 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na v tom čase maloletého J. na sumu 130 Eur mesačne, na maloletú A. na sumu 110 Eur mesačne a na maloletú C. na sumu 80 Eur mesačne s účinnosťou od 12.10.2018. Zároveň povolil otcovi splácať nedoplatok z titulu zvýšenia výživného v splátkach.

8. Maloletá (ďalej aj „mal.“) A. v čase posledného rozhodovania o výživnom bola na II. stupni základnej školy, mala zvýšené náklady na zubný strojček, tieto matka uvádzala vo výške 12 000 Kč, pričom časť bola preplatená zdravotnou poisťovňou. Nosila okuliare, výdavky na ich výmenu boli každé 2 roky, navštevovala základnú umeleckú školu, chodila na florbal, kde ročné náklady predstavovali 16 Eur. Aktuálne maloletá A. navštevuje tretí ročník Gymnázia v F., s čím sú spojené výdavky na obedy 40 Eur mesačne a ďalej výdavky na školské pomôcky. Maloletá má stále výdavky na okuliare, ktoré matka mala v roku 2021 vo výške 206 Eur, v roku 2023 vo výške 222 Eur, v roku 2024 vo výške 138 Eur, má výdavky na očné kvapky v priemere 10 Eur mesačne. Maloletej A. odpadli výdavky na krúžky (florbal, ZUŠ). Výdavky na ortodonciu sa znížili tak, že absolvuje už len ročné kontroly, kde poplatok je 100 Eur, t.j. 8,33 Eur na mesiac. Má bežné výdavky na stravu, ošatenie, hygienu. Má mimoriadne výdavky na školské výlety (Chorvátsko, Anglicko spolu 2.500 Eur).

9. Maloletá (ďalej aj „mal.“) C. v čase posledného zvyšovania vyživovacej povinnosti otca bola v 4. ročníku základnej školy, mala zvýšené výdavky na husle, bežné výdavky na oblečenie, obuv, hygienu, školské potreby, navštevovala krúžok volejbalu - ročne 16 Eur.

V súčasnosti maloletá C. je taktiež žiačkou Gymnázia v F., je v 1. ročníku. Má výdavky na obedy 40 Eur a výdavky na školské pomôcky. Odpadli výdavky na volejbal, pokračuje v návšteve základnej umeleckej školy, kde chodí na husle, s čím sú spojené polročné výdavky 18 Eur ZRPŠ, 50 Eur husle a na výtvarnú 40 Eur. Na stravu, ošatenie a hygienu má bežné výdavky.

10. Matka, keď bolo naposledy určované výživné otca na maloleté deti, mala príjem z pracovného pomeru v priemere 958,56 Eur spolu s daňovým bonusom. Bývala v trojizbovom byte, ktorý jej patril, kde výdavky na bývanie predstavovali 151 Eur mesačne, splácala hypotéku 158 Eur mesačne. Mala 3 vyživovacie povinnosti.

Matka je stále zamestnaná u toho istého zamestnávateľa, v období 6/2023 - 9/2024 bol jej čistý príjem vrátane daňového bonusu spolu vo výške 21.386,60 Eur, v mesiaci 6/2024 jej bola vyplatená náhrada príjmu 257,33 Eur, teda spolu suma 21.643,93, čo v priemere mesačne je 1352,74 Eur, v období od 10/2024 - 2/2025 mala priemerný čistý príjem 1.549,88 Eur vrátane daňového bonusu. Od roku 2022 poberá invalidný dôchodok, ktorého výška bola 930,60 Eur mesačne v roku 2024 a 950,20 Eur v roku 2025, kompenzačnú dávku ŤZP 25,43 Eur mesačne, prídavky na deti.

Stále spláca hypotéku, ktorej mesačná splátka sa zvýšila na 176,50 Eur, býva v tom istom byte, kde výdavky na bývanie sa zvýšili na sumu 209,06 Eur mesačne. Darom od matky nadobudla 4 pozemky - trvalé trávnaté porasty v katastrálnom území E.. V dedičskom konaní po svojej matke, kde dedičstvo neodmietla, nenadobudla žiadne aktíva ani pasíva, pričom túto skutočnosť odôvodňovala tým, že sa tak dohodli a pred smrťou jej matka darovala uvedené nehnuteľnosti. Uvádza bežné výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, platí mobil 17,10 Eur, poistenia 45,50 Eur, internet, TV 30,09 Eur, lieky 30 Eur, má výdavky na auto, komunálny odpad, daň. Vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi J. jej zanikla v marci 2025, nakoľko ukončil štúdium na vysokej škole.

11. Otec v čase posledného posudzovania výšky vyživovacej povinnosti vykonával samostatne zárobkovú činnosť, z toho mal príjem približne 880 Eur mesačne, býval v trojizbovom nájomnom byte, kde výdavky na nájom boli 120 Eur mesačne, platil poisťku 12 Eur mesačne, cestovné 60 Eur mesačne, lieky 50 Eur mesačne, hypotéku poisťku 35 Eur. Mal 3 vyživovacie povinnosti. Otec aj ďalej bol oprávnený na výkon podnikateľskej činnosti, z ktorej mal príjem 1.000 - 1.100 Eur mesačne podľa jeho vyjadrenia. Dňa 02.05.2024 mu bolo diagnostikované krvácanie do mozgu, absolvoval hospitalizácie vo FNŠP K., následne v A. L. M. C. I. F. a ďalej opakované hospitalizácie v špecializovanej nemocnici M. N.. Miera jeho invalidity Posudkom Sociálnej poisťovne z 30.01.2025 bola prehodnotená na 75 %, pričom podľa poslednej prepúšťacej správy ku dňu 06.03.2025 je u otca konštatovaná imobilita a výrazné obmedzenie soc. života. Príjem otca v mesiacoch 10/2024 - 1/2025 bol tvorený nemocenskou dávkou, invalidným dôchodkom, dávkami ŤZP a invalidným dôchodkom z ČR, pričom nemocenské dávky od 2/2025 už nepoberal a od 3/2025 po zvýšení invalidného dôchodku je jeho príjem spolu 774,60 Eur (invalidný dôchodok 646,30 Eur + dávky ŤZP 25,43 Eur + 25,43 Eur + 45,76 Eur + invalidný dôchodok z ČR 31,768 Eur).

Výdavky na bývanie otca v súčasnosti predstavujú 340 Eur mesačne vrátane energií, internet 23,90 Eur, životné poistenie 35,81 Eur, mobilný telefón 50 Eur (otec odôvodňoval viazanosťou, zmluvou do 8/2025). Výdavky na lieky, obväzový materiál, krémy otec uvádzal vo výške 40 Eur a preukazoval ich lekáorskými správami. Spláca úver 230,45 Eur mesačne (podľa vyjadrenia otca čerpal, keď nemal peniaze, konkrétnejšie nevedel špecifikovať) a úver v Home Credit 73,74 Eur mesačne (čerpal, keď sa mu pokazilo auto).

12. Okresný súd pri úveroch nezistil, že by boli použité na nie nevyhnutné účely, pričom boli preukázané zmluvou (č.l. 133, z ktorej vyplýva, že úver 16.500 Eur bol použitý na splatenie zostatku skoršieho úveru) a výpisom z účtu otca. Otec vlastní staršie ojazdené motorové vozidlo. Má bežné výdavky na stravu 150 Eur mesačne, výdavky na auto nafta 70 Eur mesačne + PZP 10,38 Eur mesačne, čo otec odôvodňoval potrebou presunúť sa na ošetrenia nielen v rámci F., ale aj do iných okresov (N., J.), potrebu nakupovania potravín. Podľa výpisu z I. O. má otec investície v podielových fondoch v hodnote 1.043,51 Eur. Otcovi k 13.3.2025 zanikla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi J..

13. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že od posledného určovania výšky vyživovacej povinnosti otca na (v tom čase) maloletú A. a maloletú C. došlo k zmene pomerov. U

maloletých dcér sa zvýšili výdavky v súvislosti so štúdiom na strednej škole, pribudli výdavky na obedy, odpadli niektoré výdavky na záujmovú činnosť, znížili sa výdavky na ortodonciu u maloletej A.. Zároveň však k zvýšeniu výdavkov na odôvodnené potreby maloletých detí prispel aj vývoj životných nákladov, ktorá skutočnosť však ovplyvňuje aj iné výdavky oboch rodičov. Matkin príjem sa viac ako zdvojnásobil, okrem zvýšenia cien za bývanie a ostatné bežné výdavky sa jej zvýšila splátka hypotéky. Ubudla jej vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi J. od marca 2025. Taktiež rozsah osobnej starostlivosti o maloleté deti zo strany matky sa znížil, nakoľko A. je vo veku takmer XX rokov a C. vo veku XX rokov.

14. U otca došlo k podstatnej zmene v tom smere, že fakticky nie je spôsobilý dosahovať príjem pracovnou činnosťou, či už pri podnikaní alebo závislej činnosti. Pri posúdení jeho príjmov, ktoré sú tvorené dávkami sociálneho poistenia a štátnymi dávkami a jeho výdavkami okresný súd zistil, že len jeho mesačné výdavky na nájom 340 Eur, cestovné 60 Eur + PZP 10,38 Eur, ktoré sú nevyhnutné zo zdravotných dôvodov a potreby zabezpečovania bežných potrieb, výdavky na lieky 40 Eur, stravu 150 Eur, základné potreby na oblečenie, ošatenie 30 Eur, hygienu 10 Eur predstavujú sumu okolo 640 Eur, pričom otec ešte spláca 2 úvery spolu približne vo výške 300 Eur. Otec rozdiel vo výdavkoch a príjmoch odôvodnil tým, že mu pomáhajú príbuzní, čo potvrdila samotná splnomocnená zástupkyňa otca. Pokiaľ otec má v investičných fondoch naakumulovanú sumu okolo 1.043 Eur, táto suma je ním sporená dlhodobo po 20 Eur, čo vyplývalo z výpisu z jeho účtu, pričom jej vyčerpanie by umožnilo hradiť výdavky, ktoré aktuálne hradia otcovi jeho príbuzní, v období približne piatich mesiacov.

15. Z uvedených dôvodov okresný súd vyhovel návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti na (v tom čase) maloletú A. a maloletú C. na sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, avšak toto zníženie stanovil s účinnosťou od 04.10.2024, t.j. od podania návrhu na súd v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine.

16. Pokiaľ splnomocnená zástupkyňa otca poukazovala na návrh podaný dňa 20.05.2024 vedený pod sp. zn. 54P/93/2024, okresný súd konštatoval, že uvedený návrh bol podaný e-mailom, teda bez autorizácie podľa osobitného predpisu, pričom toto podanie nebolo doručené dodatočne v listinnej podobe alebo elektronickej podobe, autorizované podľa osobitného predpisu v lehote do desiatich dní, preto na takéto podanie v súlade s ustanovením § 125 ods. 2 CSP neprihliadal. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že otec v čase, keď mu bolo doručované oznámenie súdu o takomto postupe, bol hospitalizovaný, nakoľko súd nemá povinnosť o neprihliadaní na e-mailové podanie oznamovať účastníkovi, súd tak konal z dôvodu informovania účastníka. I keď otec bol v čase podania prvého návrhu na zníženie výživného hospitalizovaný, riadny návrh v predpísanej forme mala podať ním poverená osoba.

17. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Nakoľko okresný súd nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 - § 56 CMP, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka, ktorá namietala, že okresný súd podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine neprihliadol na rozsah starostlivosti o deti. Uviedla, že počas celej doby po rozvoďte všetka starostlivosť o deti zostáva na nej, otec sa s deťmi stretával sporadicky, posledné roky sa nestretával vôbec, s výnimkou návštev detí počas jeho hospitalizácie v nemocnici. Okresný súd neprihliadol na porušenie rozsudku č. k. 12P/38/2018-66 zo dňa 17.01.2019, kedy bola určená výška výživného, ktorú si otec spolu so splnomocnenou zástupkyňou sami upravili od 01.05.2024 podľa svojho uváženia, čím vznikol dlh na výživnom. Nároky na výživu detí neklesli, naopak vzhľadom na infláciu, zvýšenie daní, cien a potrieb značne stúpili. Už predchádzajúca výška výživného nebola dostatočná, potreby detí ako matka riešila sama, prípadne s pomocou rodiny, či príbuzných, pretože otec odmietal prispieť na potreby detí viac, ako mu bolo určené, s výnimkou občasných zaslaní vreckového. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť, respektíve zmeniť v jej prospech.,

19. K doručenému odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý sa pridržiaval obsahu podanej správy zo dňa 01.04.2025, na ktorom stanovisku zotrval.

20. Otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že dostatočne preukázal, že návrh vo veci zníženia výživného nebol podaný špekulatívne s cieľom znížiť životnú úroveň maloletých detí, ale z vážnych dôvodov jeho náhleho, akútneho zhoršenia zdravotného stavu

s trvalými následkami, ktoré boli v dostatočnej miere preukázané listinnými dôkazmi. Akútna zmena zdravotného stavu spôsobila v živote otca maloletých detí situáciu, kedy v podstate nie je spôsobilý dosahovať akýkoľvek príjem pracovnou činnosťou, či už v podnikaní alebo v závislej činnosti. Považoval za nepravdivé, že okresný súd neprihliadol na ustanovenie § 62 ods. 4 Zákona o rodine, naopak v odôvodnení poukázal na zníženie rozsahu starostlivosti o obe maloleté deti s poukazom na ich vek, nakoľko maloletá A. je vo veku XX rokov a maloletá C. vo veku XX rokov. Pokiaľ matka uvádzala, že otec sa s maloletými deťmi stretával sporadicky, nezakladá sa to na pravde. Pred akútnym zhoršením zdravotného stavu sa s deťmi stretával, trávil s nimi prázdniny u svojej sestry D. vo l., riadne si plnil vyživovaciu povinnosť, prispieval aj nad rámec výživného. Napriek opakovaným snahám o kontakt, maloleté deti otca ignorujú, nereagujú na telefonický kontakt ani sms správy. Naposledy ho osobne navštívili počas hospitalizácie. Ak matka poukazuje, že zo strany otca došlo k porušeniu rozsudku č. k. 12P/38/2018-66 zo dňa 17.01.2019 v časti o výživnom, tak je pravdou, že po akútnej hospitalizácii otec nebol schopný prispievať v súdom stanovenej výške na výživu maloletých detí. V tom čase jeho zdravotný stav neumožňoval žiadne rozhodnutia, úkony, ak by nemal pomoc rodiny a vo vzťahu k maloletým deťom aj finančnú pomoc, nebol by schopný platiť výživné vôbec. Okresný súd v odseku 36. potvrdil, že od posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti otca na obe maloleté deti došlo k zmene pomerov, na strane detí sa zvýšili výdavky v súvislosti so štúdiom na strednej škole, odpadli však niektoré výdavky na záujmovú činnosť, k zvýšeniu výdavkov na odôvodnené potreby prispel aj vývoj životných nákladov. Matkin príjem sa viac ako zdvojnásobil, ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletému J. od marca 2025. U otca došlo k podstatnej zmene v zdravotnom stave, ktorý mu neumožňuje vykonávať prakticky žiadnu pracovnú činnosť, pribudli mu výdavky na rehabilitačné pobyty. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

21. Matka v písomnom vyjadrení uviedla, že po rozvode sa otec s deťmi stretával takmer pravidelne, čo sa v posledných rokoch zmenilo. Prázdniny u pani H. po rozvode trávili deti s otcom 2 krát po dobu piatich dní, naposledy pred piatimi rokmi. Na porušení rozsudku sp. zn. 12P/38/2018 trvala s tým, že ku dňu spísania vyjadrenia narástla dlžná suma na výživnom na cca 2.440 Eur. Uviedla, že s platením výživného robil otec maloletých detí dlho problémy a často ho musela na jeho povinnosti upozorňovať. Poukázala na to, že výdavky na deti vzrástli aj napriek tomu, že niektoré výdavky na záujmovú činnosť sa znížili. Otcovi sa zrušila vyživovacia povinnosť na dospelého syna J. od marca 2025, ten nastúpil do práce až od augusta 2025, kedy sa mu podarilo zamestnať a dovtedy všetky výdavky na jeho živobytie ostali na matke, avšak nenárokujú si príspevok, lebo chápe jeho náročnú situáciu. Jej príjem v súčasnosti je vyšší, avšak je to iba dočasné, môže sa to kedykoľvek zmeniť, keďže ani jej zdravotný stav nie je najlepší. Zotrvála na prehodnotení rozsudku okresného súdu, aj keď má na zreteli súčasný zhoršený zdravotný stav otca, ktorý sa zlepšuje a upravuje, keďže už je schopný aj sám viesť motorové vozidlo.

22. K doručenému vyjadreniu matky sa písomne vyjadril otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne. Uviedol, že tvrdenie, že sa s maloletými deťmi stretával sporadicky, sa nezakladá na pravde. Deti s otcom chodili k jeho sestre D. niekoľkokrát do roka, až do akútneho zhoršenia jeho zdravotného stavu. Je pravdou, že po akútnej hospitalizácii nebol schopný prispievať v súdom stanovenej výške na výživu maloletých detí, pretože jeho zdravotný stav mu neumožňoval žiadne rozhodnutia, úkony vzhľadom k vážnej diagnóze. Ak by nemal pomoc rodiny a vo vzťahu k maloletým deťom aj finančnú pomoc, nebol by schopný platiť výživné nie preto, že by nechcel, ale takýchto úkonov nebol schopný. Čo sa týka výšky dlžnej sumy, nevie na základe čoho, takúto sumu matka vyrátala. Výživné na J. B. bolo riešené v samostatnom konaní, kde sa dohodli na znížení výživného v miere. Čo sa týka posúdenia jeho zdravotného stavu, tak matka ho posudzuje bez akéhokoľvek vzdelania v oblasti medicíny, v rozpore s vyjadreniami odborníkov. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

23. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 21.08.2025, bolo odvolanie matky, vyjadrenie kolízneho opatrovníka, vyjadrenie otca, vyjadrenie matky, doručené plnoletej A. s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť.

24. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 08.09.2025, bolo vyjadrenie otca doručené, matke, plnoletej A. a kolíznemu opatrovníkovi na vedomie.

25. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 07.10.2025, bola vyzvaná plnoletá A., aby sa vyjadrila, či sa k odvolaniu podanému matkou proti rozsudku okresného súdu pripája a pristupuje k

nemu s tým, že v prípade, ak sa nevyjadrí, bude mať odvolací súd za to, že voči odvolaniu matky nemá námietky a že k nemu pristupuje (§ 157 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP).

26. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote proti rozsudku okresného súdu osobou oprávnenou, a to matkou, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65 CMP, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v poradí prvom výroku a v závislom v poradí treťom výroku potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP a v poradí druhom výroku rozsudok okresného súdu zmenil za aplikácie ust. § 388 CSP v znení, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku krajského súdu, pričom išlo len o formálnu zmenu. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal vec bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/103/2025-232 zo dňa 27.11.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 27.11.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 54P/171/2024 bol návrh otca na zníženie výživného.

29. Predmetom odvolacieho konania za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP bolo odvolanie podané matkou t.č. plnoletej A. a maloletej C., ktorá nesúhlasila so znížením výživného. Podstatou odvolania matky boli námietky, že súd prvej inštancie neprihliadol na rozsah jej osobnej starostlivosti o deti, že otec nerešpektuje rozsudkom určenú vyživovaciu povinnosť, čím vznikol dlh, ako aj, že výdavky na deti neklesli, naopak stúpili, čo riešila sama.

30. K postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou bez nariadenia pojednávania za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario sa uvádza, že pre vyhodnotenie rozsahu a dôvodov odvolania nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, ak postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie, pokiaľ z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 4.6.2025 vyplynulo, že „...„Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli“ ... (č.l. 189 spisu) a účastníci konania, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/1, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2009, sp.zn. 3 Cdo 51/2011, sp.zn. 3 Cdo 186/2012, sp.zn. 7 Cdo 56/2011).

31. Prioritne krajský súd poukazuje na to, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu, z ktorého skutkového stavu zisteného okresným súdom vychádzal aj odvolací súd.

32. V okolnostiach danej veci odvolací súd primárne poukazuje na to, že právo na výživu vzniká dieťaťu narodením, je právom osobnej povahy, nie je ho možné preniesť na iného, a to ani na strane povinnej osoby. Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje dieťaťu výživné od jeho rodičov do toho času, pokiaľ nie je samé schopné sa živiť; nerozoznáva pritom dieťa maloleté a plnoleté a z hľadiska veku dieťaťa tieto nároky nediferencuje, podmienky nároku maloletého aj plnoletého dieťaťa na výživné sú celkom rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu časovo končí vtedy, keď je samé schopné zarábať (sa živiť). Rozhodnutie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o výživnom pre maloleté dieťa (určenie, resp. zmena výšky) za jeho maloletosti, nestráca účinky po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa; v takom prípade netreba podávať nový návrh, ak podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti naďalej trvajú. Ak bol návrh na určenie výživného, resp. jeho zmenu podaný pred dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, súd pokračuje v konaní vo veciach starostlivosti o maloletých aj po jeho plnoletosti s tým rozdielom, že plnoleté dieťa má už v ďalšom súdnom konaní samostatné procesné postavenie, pričom funkcia kolízneho opatrovníka zanikla. Dodáva sa, že v konaní o výživnom dieťaťa za obdobie nepĺnoletosti dieťaťa je druhý z rodičov účastníkom konania aj potom, keď už dieťa dosiahlo plnoletosť. Bolo zrejmé,

že v čase podania návrhu otca na zníženie výživného (dňa 4.10.2024, prezentačná pečiatka okresného súdu) bola dcéra účastníkov A. maloletá, avšak počas odvolacieho konania, a to dňa XX.XX.XXXX nadobudla plnoletosť, a preto odvolací súd konal už priamo s plnoletou A. ako účastníčkou konania, čo malo premietnutie i v záhlaví rozsudku krajského súdu.

33. Krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k napadnutému v poradí prvému výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na (v tom čase) maloletú A. a maloletú C. zníženým výživným, je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a k nemu sa viažucim, s prijatými skutkovými zisteniami a právnym vyhodnotením, preto v podrobnostiach na odôvodnenie v tejto časti odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné ani žiaduce, aby krajský súd ako odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové zistenia a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v napadnutom rozsudku, pretože je postačujúce na ne odkázať, ak rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu tvoria organickú jednotu. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tak prvoinštančné ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09, II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

34. Krajský súd, ako odvolací súd, za aplikácie § 387 ods. 3 CSP po posúdení veci na základe odvolania podaného matkou plnoletej A. a maloletej C. vo väzbe k odvolacím dôvodom uvádza, že tieto neboli relevantné, pretože odôvodnene okresný súd skonštatoval, že došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá dala základ na zníženie vyživovacej povinnosti otcovi.

35. Vo všeobecnosti uvádza krajský súd, že zmena súdneho rozhodnutia je prípustná z dôvodov zmeny pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Zmenou pomerov treba rozumieť zmenu okolností, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výživného v čase vydania súdneho rozhodnutia (alebo dohody rodičov). Okresný súd dôsledne aplikoval ust. § 78 ods. 1, 3, § 62 ods.1 až 4, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď pri rozhodovaní o znížení výživného na v tom čase maloletú A. a maloletú C. vyhodnocoval zmenu pomerov oproti poslednému súdnemu rozhodnutiu. Súčasne vecne správne zohľadnil dve zákonné kritériá pre rozhodnutie o výživnom, resp. o znížení výživného, a to 1/ odôvodnené potreby oprávnených detí a 2/ schopnosti, možnosti povinného – otca.

36. Krajský súd uvádza, že relevantnosť zmeny okresný súd zisťoval porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu.

37. Okresný súd správne v odseku 36. odôvodnenia konštatoval, že od posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti otca voči (v tom čase) maloletej A. a maloletej C. došlo k zmene pomerov, a to zvýšením výdavkov v súvislosti s ich štúdiom na strednej škole, s vekom súvisiacich základných výdavkov, ktoré jednotlivo popísal v odsekoch 32. a 33. odôvodnenia, ako aj vývojom životných nákladov, a to u A. v súčte cca 196,33 Eur a u maloletej C. v súčte cca 148 Eur, ku ktorým u oboch patria i výdavky na základné potreby (ošatenie, obuv, hygiena). Správne zistil i to, že u (v tom čase) mal. A. sa znížili výdavky o záujmové krúžky, na ortodonciu a u mal. C. odpadli výdavky na volejbal.

38. Okresný súd porovnal aj pomery matky, ktorej výdavky na bývanie, hypotéku a bežné výdavky v súčte predstavujú cca 508,25 Eur, jej príjem zo zamestnania sa oproti poslednému rozhodnutiu, kde dosahovala príjem 958,56 Eur spolu s daňovým bonusom, zvýšil na sumu cca 1.549,88 Eur vrátane daňového bonusu, mesačne poberá príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov (od 7/2024 v sume 25,43Eur), invalidný dôchodok (950,20 Eur v roku 2025) a prídavky na deti, nadobudla darovaním štyri pozemky (trávnatý porast), v marci 2025 zanikla vyživovacia povinnosť k synovi J..

39. Vecne správne odôvodnenosť výdavkov už aktuálne plnoletej A. a mal. C. okresný súd posudzoval aj k druhej podmienke zákonného kritéria zmeny vyživovacej povinnosti otca (§ 78 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine), a to k schopnostiam, možnostiam povinného rodiča – otca. Nepochybne odôvodnené potreby oprávnených detí sú ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Vo všeobecnosti je rozhodovacou činnosťou už ustálené, že odôvodnené potreby oprávnených detí sú determinované možnosťami a schopnosťami povinného rodiča. Pri znížení vyživovacej povinnosti otcovi

oprávnených detí okresný súd vecne správne prihliadol z tohto dôvodu aj na zistené pomery na strane otca ako povinného rodiča a tieto vyhodnotil oproti poslednému súdному rozhodnutiu.

40. Z vykonaného dokazovania tak, ako okresný súd v konkrétnostiach uviedol v odsekoch 7. až 11., 35., 36. odôvodnenia, bolo zrejmé, že otec v čase posledného súdneho rozhodnutia dosahoval príjem cca 880 Eur mesačne. Od 16.05.2024 do 13.06.2024 bol hospitalizovaný v A. L. M. C. F., v období od 18.06.2024 do 12.08.2024 bol hospitalizovaný v M., neurorehabilitácia za účelom akútnej rehabilitácie, a od 23.01.2025 do 03.2025 za účelom absolvovania aktívne záťažového programu RGB. Nemocenské dávky poberal v období od 10/2024 do 1/2025, čiastočný invalidný dôchodok, dávky ŤPZ, invalidný dôchodok z ČR a posudkom Sociálnej poisťovne zo dňa 30.1.2025 bol uznaný invalidným pre dlhodobu nepriaznivý stav s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, s mierou poklesu 75 %, bez odporúčaní v oblasti pracovnej rekomandácie. Tak ako matke, aj otcovi k marcu 2025 zanikla vyživovacia povinnosť k synovi J.. V dôsledku zhoršenia zdravotného stavu došlo k zníženiu príjmu otca na 774,60 Eur a jeho výdavky, ktoré boli okresným súdom v odseku 36. odôvodnenia v špecifikácii zhodnotené ako nevyhnutné zo zdravotných dôvodov a potreby zabezpečovania bežných potrieb, predstavujú sumu cca 640 Eur, pričom otec reálne nie je, s ohľadom na svoj zdravotný stav, spôsobilý dosahovať príjem pracovnou činnosťou (resp. z podnikania, ktorú okolnosť matka v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolaní nerozporovala).

41. Z okresným súdom takto ustáleného skutkového stavu je nepochybné, že v pomeroch otca došlo k zásadnej, a to negatívnej zmene. Rozsah a povaha predmetnej zmeny jednoznačne spĺňa kritériá relevantnej zmeny vyžadovanej ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré umožňuje zmenu právoplatných rozhodnutí o výživnom.

42. Odvolací súd ani v minimálnej miere nespochybuje tvrdenie matky o vynakladaní úsilia na zabezpečenie potrieb oprávnených detí, avšak je potrebné súhlasiť s okresným súdom v tom, že miera osobnej starostlivosti, na ktorú sa v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine prihliada, je s ohľadom na vek oprávnených detí (XX, XX rokov) výrazne menšia, ako v čase posledného rozhodovania. Zároveň opakuje, že zásadné kritériá pre určenie vyživovacej povinnosti, t.j. na jednej strane odôvodnené potreby oprávnených detí a na strane druhej možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby (otca) sú „právne“ rovnocenné a je potrebné ich vykladať v ich vzájomnej súvislosti. Z tohto pohľadu platí, že odôvodnené potreby výživou oprávnených osôb sú obmedzené/určované tým, akou mierou dokáže výživou povinná osoba uvedené potreby reálne pokryť. Inak povedané, výživné môže byť stanovené len v takom rozsahu, ktorý zodpovedá bezprostredným majetkovým pomerom výživou povinnej osoby, hoci odôvodnené potreby výživou oprávnených osôb môžu byť aj vyššie.

43. Na základe uvedených úvah a východísk odvolací súd uzatvára, že zníženie vyživovacej povinnosti otca tak, ako rozhodol okresný súd v poradí prvým výrokom zodpovedá (opísaným) zisteným skutkovým okolnostiam danej veci, ako i relevantnej právnej úprave, a preto ho ako vecne správny v spojení aj so závislým v poradí tretím výrokom o trovách prvoinštančného konania potvrdil podľa § 387 ods.1, 2 CSP.

44. Ak okresný súd v poradí druhým výrokom rozsudku posledné súdne rozhodnutie zmenil len v časti výšky výživného, tak s ohľadom na dovŕšenie plnoletosti A., bolo potrebné zmeniť aj adresáta výživného, ktorým je už plnoletá A.. Išlo len o formálnu zmenu, ktorú vykonal odvolací súd zmenou v poradí druhého výroku rozsudku okresného súdu v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu.

45. Krajský súd dodáva, že v odôvodnení svojho rozsudku nebol povinný dať odpoveď na každý jeden odvolací dôvod, či pripomienku, ktorý/ú vyjadrila matka, pretože bolo nevyhnutné reagovať len na podstatné a relevantné odvolacie argumenty, k čomu odôvodnením rozsudku krajského súdu došlo. Je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

46. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.